

DISCURSUL SFÂNTULUI PĂRINTE PAPA FRANCISC ADRESAT PARTICIPANȚILOR LA CONGRESUL FORUMULUI INTERNAȚIONAL AL ACȚIUNII CATOLICE (FIAC)

joi, 27 aprilie 2017

Iubiți frați și surori,

Vă salut cu ocazia celebrării acestui Congres internațional al Acțiunii Catolice, care are ca temă: „Acțiunea Catolică în misiune cu țoși pentru toți”. Mi-ar plăcea să împărtășesc cu voi câteva preocupări și considerații.

Carisma – recreare la lumina lui Evanghelii gaudium

Din punct de vedere istoric Acțiunea Catolică a avut misiunea de a forma laici care să-și asume propria responsabilitate în lume. Astăzi, în concret, este *formarea de discipoli misionari*. Mulțumesc pentru că ați asumat cu hotărâre *Evanghelii gaudium* ca magna charta.

Carisma Acțiunii Catolice este carisma Bisericii înșiși întrupate profund în prezentul și în aici al fiecărei Biserici diecezane care discerne în contemplație și cu privire atentă viața poporului său și caută noi drumuri de evanghelizare și de misiune pornind de la diferitele realități parohiale.

Acțiunea Catolică a avut în mod tradițional patru pilaștri sau picioare: *Rugăciunea, Formarea, Jertfa și Apostolatul*. În funcție de momentul istoriei sale a pus mai întâi un picior și apoi celelalte. Astfel, într-un anumit moment, a fost mai puternică rugăciunea sau formarea doctrinală. Date fiind caracteristicile momentului, apostolatul trebuie să fie trăsătura distinctivă și este piciorul care se pune mai întâi. Și asta nu este în detrimentul celorlalte realități, ci, tocmai contrariul, este ceea ce le provoacă. Apostolatul misionar are nevoie de rugăciune, formare și jertfă. Asta apare clar la Aparecida și în *Evanghelii gaudium*. *Există un dinamism integrator în misiune*.

Formați: oferind un proces de creștere în credință, un parcurs catehetic permanent orientat spre misiune, adaptat la fiecare realitate, bazându-vă pe Cuvântul lui Dumnezeu, pentru a însuflă o prietenie fericită cu Isus și experiența de iubire fraternă.

Rugați-vă: în acea sfântă extroversiune care pune inima în necesitate pentru poporului, în suferințele sale și în bucuriile sale. O rugăciune care să meargă, care să vă ducă foarte departe. Astfel veți evita să stați ca să vă priviți încontinuu pe voi înșivă.

Jertfiți-vă: dar nu pentru a vă simți mai curați, jertfa generoasă este aceea care face bine celorlalți. Oferiți timpul vostru căutând cum să faceți pentru ca alții să crească, oferiți ceea ce este în buzunare împărțind cu aceia care au mai puțin, oferiți cu generozitate darul vocației personale pentru a înfrumuseța și a face să crească *bugetul comun*.

Vreau o Ațiune Catolică printre oameni, în parohie, în dieceză, în sat, în cartier, în familie, în birou și la locul de muncă, la țară, în propriile locuri ale vieții. În aceste noi areopaguri se iau decizii și se construiește cultura.

A înlesni modurile de inserare. Nu fiți vămi. Nu puteți fi mai restrictivi decât Biserica însăși și nici mai papiști decât Papa. Deschideți porțile, nu faceți examen de perfecțiune creștină pentru că făcând astfel veți promova un fariseism ipocrit. Este nevoie de milostivire activă.

Angajarea pe care o asumă laicii care aderă la Acțiunea Catolică privește înainte. Este decizia de a lucra pentru construirea împărăției. Nu trebuie „burocratizat” acest har special pentru că invitația Domnului vine când ne așteptăm mai puțin; nici nu putem „sacramentaliza” oficializarea cu condiții care răspund unui alt domeniu al vieții credinței și nu la cel al angajării evanghelizatoare. Toți *au dreptul* să fie evanghelizatori. Fie ca Acțiunea Catolică să ofere spațiul de primire și de *experiență creștină* celor care, din motive personale, se simt „creștini de ordinul al doilea”.

Modul – În mijlocul poporului

Modul depinde de destinatari. ~~Și~~ cum n e-a spus Conciliuși ne rugăm adesea la Liturghie: atenți și împărtășind luptele și speranțele oamenilor pentru a le arăta drumul mântuirii. Acțiunea Catolică *nu poate sta departe de popor*, ci vine din popor și trebuie să stea în mijlocul poporului. Trebuie să popularizați mai mult Acțiunea Catolică. Nu este o chestiune de imagine ci de veridicitate și de carismă. Nici nu este demagogie, ci înseamnă a urmări pașii Învățătorului care n-a simțit dezgust față de nimic.

Pentru a putea urma acest drum *este bine de primit un cartier popular*. A împărtăși viața oamenilor și a învăța să se descopere care sunt interesele lor și căutările lor, care sunt dorințele lor și rănilor cele mai profunde; și de ce anume au nevoie de la noi. Acest lucru este fundamental pentru a nu cădea în *sterilitatea de a da răspunsuri la întrebări pe care nimeni nu și le pune*. Modurile de a evangheliza se pot gândi de la un birou, dar numai după ce au fost în mijlocul poporului și nu invers.

O Acțiune Catolică mai populară, mai întrupată, *vă va provoca probleme*, pentru că vor vrea să facă parte din instituție persoane care aparent *nu sunt în stare* să facă asta: familii în care părinții nu sunt căsătoriți în Biserică, bărbați și femei cu un trecut sau un prezent dificil dar care luptă, tineri dezorientați și răniți. Este o provocare pentru *maternitatea eclezială* a Acțiunii Catolice; a-i primi pe toți și a-i însoți pe drumul vieții cu crucile pe care le poartă pe umeri.

Toți pot să participe *pornind de la ceea ce au și cu ceea ce pot*.

Pentru acest popor concret ne formăm. Cu acest și pentru acest popor concret ne rugăm.

Ascuțiți privirea pentru a vedea *semnele lui Dumnezeu prezente în realitate, mai ales în exprimările de religiozitate populară*. De acolo veți putea înțelege mai bine inima oamenilor și veți descoperi modurile surprinzătoare cu care Dumnezeu acționează dincolo de conceptele noastre.

Proiectul – Acțiune Catolică în ieșire – Pasiune pentru Cristos, pasiune pentru poporul nostru

V-ați propus o Acțiune Catolică în ieșire și acesta este un bine pentru că vă situează pe propria voastră axă. Ieșire înseamnă deschidere, generozitate, întâlnire cu realitatea dincolo de cele patru ziduri ale instituției și ale parohiei. Asta înseamnă *a renunța să se controleze prea mult lucrurile și să se programeze rezultatele*. Această libertate, care este rod al Duhului Sfânt, vă va face să creșteți.

Proiectul evanghelizator al Acțiunii Catolice trebuie să facă următorii pași: *primerear*, adică a lua inițiativa, a participa, a însoți, a fructifica și a sărbători. Un pas înainte în ieșire, întrupați și mergând împreună. acesta este deja un rod de sărbătorit. *Contagiați cu bucuria credinței*, să se observe bucuria de a evangheliza în orice ocazie, potrivit și nepotrivit.

Nu cădeți în tentația *structuralismului*. Fiți îndrăzneți, nu sunteți mai fideli Bisericii dacă așteptați la fiecare pas ca să vă spună ce anume trebuie să faceți.

Încurajați-i pe membrii voștri să apreciați *misiunea corp la corp* întâmplătoare sau pornind de la acțiunea misionară a comunității.

Nu clericalizați laicatul. Aspirația membrilor voștri să nu fie aceea de a face parte din sinediul parohiilor care-l înconjoară pe paroh, ci pasiunea pentru împărăție. Însă nu uitați să *fundamentați tema vocațională* cu seriozitate. Școală de sfințenie care trece în mod necesar prin descoperirea propriei vocații, care nu înseamnă a fi un conducător sau un preot diplomat, ci, și înainte de toate, *un evanghelizator*.

Trebuie să fiți *loc de întâlnire* pentru restul carismelor instituționale și al mișcărilor care există în Biserică fără frica de a pierde identitatea. În afară de asta, dintre membrii ei trebuie să iasă evanghelizatori, cateheți, misionari, lucrători sociali care vor continua să facă să crească Biserica.

De multe ori s-a spus că Acțiunea Catolică este *brațul lung al ierarhiei* și asta, departe de a fi o prerogativă care face să fie priviți ceilalți de sus în jos, este o responsabilitate foarte mare care implică fidelitate și coerență față de ceea ce Biserica arată în orice moment al istoriei fără a pretinde să se rămână ancorată în forme trecute cași cum ar fi singurele posibile. Fidelitatea față de misiunea cere această „*plasticitate bună*” a celui care a îndreptat o ureche spre popor și cealaltă spre Dumnezeu.

În publicația „*La Acción Católica a luz de la teología Tomista*”, din 1937, se citește: „Oare *Acțiunea Catolică* nu trebuie să se traducă în *Pasiunea Catolică*?”. Pasiunea catolică, pasiunea Bisericii este să trăiască bucuria dulceși mângâietoare de a evangheliza. De acest lucru avem nevoie de la *Acțiunea Catolică*.

Mulțumesc.